

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

20 Χρόνια
Μέγαρο Μουσικής
Θεσσαλονίκης

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΥΠ.Π.Ο.Α.

ΓΚΑΛΑ ΡΙΧΑΡΝΤ ΣΤΡΑΟΥΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

21.2
2020

ΩΡΑ 21:00

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
Μ1 - Αίθουσα Φίλων Μουσικής

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.
Ζωή Τσόκανου

Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνης Κωνσταντινίδης
Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Χαράλαμπος Χειμαριός

Διοικητικό προσωπικό:

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), **Φίλιππος Χατζησίμου** (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), **Νίκος Κυριακού** (Υπεύθυνος Προβολής & Επικοινωνίας), **Μανώλης Αδάμος**, **Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία), **Έλενα Παράσχου** (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης**, **Γιώργος Νιμπής** (Φροντιστές), **Νικηφόρος Κάκογλου** (Κλητήρας)

Εξωτερικοί συνεργάτες:

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις),
Αγγελική Κουρουκλίδου (Υλοποίηση καλλιτεχνικού προγραμματισμού).

Συντελεστές εντύπου:

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα: **Νίκος Κυριακού**, Γραφιστική επιμέλεια: **RoofTop Adv.**, Εκτύπωση: **Άρια**.

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Ακούτε κάθε Τρίτη **18:00-18:30** την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον **9,58 fm** και το **Γ' Πρόγραμμα**

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

MEDITERRANEAN PALACE
THE LUXURY HOTELS

GRAND HOTEL PALACE
THE LUXURY HOTELS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ | Μέγαρο Μουσικής
21.02.2020 | Θεσσαλονίκης
Μ1 - Αίθουσα Φίλων
Ώρα: 21:00 | Μουσικής

Διεύθυνση ορχήστρας: Δημήτρης Μποτίνης
Κλαρινέτο: Σπύρος Μουρίκης
Φαγκότο: Αλέξανδρος Οικονόμου

Πρόγραμμα:

Ρίχαρντ Στράους (1864-1949):

Σερενάτα για 13 πνευστά σε μι ύφεση μείζονα, έργο 7   Α' εκτέλεση ΚΟΘ   10'
Duet-Concertino για κλαρινέτο και φαγκότο, TrV 293   22'

Διάλειμμα

Μεταμορφώσεις, σπουδή για 23 σόλο έγχορδα, TrV 290, AV 142   28'
Τα Φαιδρά Καμώματα του Τιλ Όιλενσπικκελ, έργο 28, TrV 171   18'

Richard Strauss (1864-1949):

Σερενάτα για 13 πνευστά σε μι ύφεση μείζονα, έργο 7

Ο Ρίχαρντ Στράους έγραψε σε ηλικία 17 μόλις ετών τη 'Σερενάτα για 13 πνευστά', που θεωρείται ένα από τα πλέον αξιόλογα έργα των νεανικών του χρόνων και παράλληλα σηματοδοτεί το τέλος αυτής της περιόδου και την είσοδο σε μία πιο ώριμη συνθετική περίοδο. Παρά το νεαρό της ηλικίας του, πάντως, ο Στράους αποδεικνύει μία σπάνια ωριμότητα, που παραπέμπει σε πολλά σημεία στην ύστερη συνθετική του περίοδο. Παράλληλα, διαφαίνεται καθαρά το ταλέντο, που τελειοποίησε στην πορεία, της πλήρους αξιοποίησης κάθε διαθέσιμου οργάνου. Η πρεμιέρα του έργου έγινε στη Δρέσδη το Νοέμβριο του 1882 με μαέστρο τον Franz Wüllner.

Έργο της ρομαντικής περιόδου, αλλά με έντονες κλασικές αναφορές, η σερενάτα αυτή ενθουσίασε τον Hans von Bülow, για τον τρόπο που αναδεικνύει τη δεξιοτεχνική λάμψη των πνευστών και τις ευγενικές μελωδικές της γραμμές, που μπορούν και μεταλλάσσονται στον πυρήνα του έργου παίρνοντας μία πιο δραματική διάσταση. Τη συμπεριέλαβε λοιπόν στο πρόγραμμα συναυλιών του με διάφορα σχήματα στη Γερμανία για τα επόμενα 2 χρόνια. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να γίνει διάσημος ο νεαρός Στράους, που με επιστολή του ευχαρίστησε θερμά τον κορυφαίο μαέστρο για την τιμή που του έκανε. Μάλιστα, όταν ο Στράους βρέθηκε στην προετοιμασία μίας συναυλίας με το έργο του στο Βερολίνο, έλαβε στο τέλος της πρόβας το χειροκρότημα του φον Μπύλωβ και των μουσικών της ορχήστρας. Δεν βρήκε όμως το θάρρος αργότερα να ανεβεί στη σκηνή της συναυλίας για να γνωρίσει την αποθέωση και από το κοινό που τον αναζητούσε.

Το έργο είναι αφιερωμένο στον επί πενταετία δάσκαλο του συνθέτη Wilhelm Meyer και αποτελεί ένα φόρο τιμής στον κλασικισμό, με αρχικό πρότυπο την 'Σερενάτα για πνευστά αρ.10' ('Gran Partita') του Μότσαρτ. Οι πλέον έντονες επιρροές της προέρχονται από τους Μέντελσον και Μπραμς, ενώ δεν λείπουν και αναφορές στους αγαπημένους του συνθέτη, Σούμαν και Σούμπερτ. Ξεχωρίζει για τον έξυπνο τρόπο χειρισμού των οργάνων, τα εντυπωσιακά τους περάσματα και τους ενδιαφέροντες συνδυασμούς μεταξύ τους, που δημιουργούν συνεχώς νέα ηχοχρώματα, αποτελώντας ουσιαστικά μία μελέτη πάνω στα πνευστά.

Richard Strauss (1864-1949): Duet-Concertino για κλαρινέτο και φαγκότο, TrV 293

Το 'Duet-Concertino για κλαρινέτο και φαγκότο, TrV 293' είναι το τελευταίο συμφωνικό ποίημα του Ρίχαρντ Στράους. Το έγραψε το 1947, ενώ η πρεμιέρα του πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο του επόμενου έτους. Η άρπα και τα έγχορδα συνοδεύουν τα δύο σολιστικά πνευστά όργανα σε αυτή τη ρομαντική σύνθεση, που είναι αφιερωμένη στον Αυστριακό φαγκοτίστα Hugo Burghauer, τον 'πιστό', όπως αναγράφει στην παρτιτούρα ο συνθέτης.

Βρισκόμενος στα ύστερα της ζωής του, ο Στράους ζούσε στις Ελβετικές Άλπεις μετά τον πόλεμο, αποζητώντας την ηρεμία της απομόνωσης. Δεν σταμάτησε ποτέ να συνθέτει, έστω και όχι με το ρυθμό που το έκανε παλιότερα. Αυτό δεν είχε να κάνει μόνο με την ηλικία, αλλά και εξαιτίας της οικονομικής ένδειας στην οποία είχε περιέλθει από τη δέσμευση της περιουσίας του, φτάνοντας συχνά σε σημείο να μην έχει χαρτί για να γράφει τις εμπνεύσεις του. Προϊόντος του χρόνου, η γραφή του είχε γίνει πιο συντηρητική και δεν θύμιζε τις ρηξικέλευθες νεανικές του συνθέσεις, χωρίς πάντως να έχει μειωθεί ο εκφραστικός πλούτος και η αρτιότητα της δομής των έργων του. Όλες οι τελευταίες του συνθέσεις έχουν ένα μάλλον νεοκλασικό στυλ, ενώ η επιλογή μικρότερων σχημάτων γίνεται με σκοπό την επίτευξη ενός πιο διάφανου ήχου.

Το 'Duet-Concertino' είναι εμπνευσμένο από το γνωστό παραμύθι της Γκαμπριέλ-Σουζάν Μπαρμπο ντε Βιλνέβ 'Η Πεντάμορφη και το Τέρας'. Το αρχικό σόλο του κλαρινέτου αντιπροσωπεύει το χορό της πεντάμορφης πριγκίπισσας στο άνοιγμα ενός δάσους. Στην πρωτότυπη εκδοχή του παραμυθιού η πρωταγωνίστρια δεν είναι πραγματική κόρη του εμπόρου, αλλά του βασιλιά και μιας νεράιδας. Ξαφνικά, με την είσοδο του φαγκότου, εμφανίζεται μία αρκούδα, που τρομάζει τη νέα. Η αρκούδα όμως δεν έχει κακές προθέσεις κι επιθυμεί απλώς να χορέψει μαζί της.

Οι μελωδίες του κλαρινέτου και του φαγκότου ενώνονται σε έναν ιδιότυπο χορό, με το κλαρινέτο να μεταδίδει τις εκλεπτυσμένες κινήσεις της κοπέλας και το φαγκότο να αναπαριστά τον αδέξιο χορό της αρκούδας. Ο Στράους καταφέρνει να ζωντανέψει με τη μουσική του αυτό το υπέροχο ενσταντανέ, με τους τόσο παράταιρους παρτενέρ, γράφοντας δύο ξεχωριστά σόλι με διαφορετικό ρυθμό. Ο χορός ολοκληρώνεται απότομα και ακολουθεί ένα αντάντε, με το σόλο του φαγκότου να αποτελεί μία χειρονομία φιλίας της αρκούδας, την οποία αποδέχεται πρόθυμα η πριγκίπισσα. Όταν τα δύο σόλι ενωθούν η φιλία αυτή θα έχει επικυρωθεί. Στο τελευταίο μέρος κυριαρχεί ένας χαρούμενος χορός που οδηγεί σε ένα υπαίθριο πανηγύρι.

Σύμφωνα με μία άλλη εκδοχή το παραμύθι που βασίστηκε το έργο είναι ο 'Χοιροβοσκός' του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, με τον πρίγκιπα να μεταμορφώνεται σε χοιροβοσκό για να κερδίσει την καρδιά της αλαζονικής πριγκίπισσας. Ο πρίγκιπας είναι το φαγκότο, το κλαρινέτο η πριγκίπισσα και όταν ολοκληρώνεται αυτός ο παράταιρος χορός, ο χοιροβοσκός μεταμορφώνεται σε πρίγκιπα και κερδίζει την καρδιά της.

Με αυτή τη σύνθεση ο Στράους κηρύσσει τη συναδέλφωση των ανθρώπων και την ανοχή στη διαφορετικότητα, σε μία εποχή που ο κόσμος έψαχνε να βρει τις σταθερές του μετά τη λαίλαπα του πολέμου.

Richard Strauss (1864-1949):

Μεταμορφώσεις, σπουδή για 23 σόλο έγχορδα, TrV 290, AV 142

Το υστερο-ρομαντικό αριστούργημα του Στράους 'Μεταμορφώσεις' έχει γραφτεί κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερος συναισθηματικό έργο, απaráμιλλης δύναμης, που θεματικά χιτίζεται πάνω στην εναλλαγή μεταξύ Φωτός και Σκότους. Ο συνθέτης βλέποντας να πλησιάζει η κατάρρευση της πατρίδας του στο τέλος του πολέμου και συντετριμμένος από το βομβαρδισμό της Δρέσδης, όπου έχασαν τη ζωή τους 130.000 συμπατριώτες του, δανείζεται το θέμα από το πένθιμο εμβατήριο της *Ηρωικής του Μπετόβεν*. Η παγερή του σκιά απλώνεται παντού από τα έγχορδα και έτσι ο Στράους καταθέτει ένα προσωπικό αντιπολεμικό σχόλιο, πάνω στα ερείπια του πολέμου και την κατάρρευση της πατρίδας του, που είχε πιστέψει σε έναν ανάξιο ηγέτη. Κάπως έτσι είχε νιώσει άλλωστε και ο Μπετόβεν για τον Μέγα Ναπολέοντα. Ο Στράους τονίζει τη σύνδεση αυτή γράφοντας πάνω στην παρτιτούρα στο σημείο αυτό τις λέξεις 'In Memoriam'.

Το έργο εξελίσσεται σε μία μακρά και οδυνηρή κίνηση. Αρχικά κυριαρχεί μία νηφαλιότητα, ενώ η αναμονή για την είσοδο του πρώτου βιολιού δημιουργεί μία ατμόσφαιρα προσμονής. Σαν την ηρεμία πριν την καταιγίδα, όλα εξελίσσονται με μία διάχυτη βεβαιότητα ότι θα ακολουθήσει έκρηξη. Αυτή όμως δεν θα συμβεί πριν την εμφάνιση μιας γλυκόπικρης μελωδίας, που

αποτελεί το προσωπικό παράπονο του συνθέτη, πριν ακολουθήσουν οι αντιπαραθέσεις.

Σε όλον αυτό τον απαισιόδοξο προβληματισμό του Στράους, το μήνυμα δεν γίνεται ποτέ αυτοσκοπός, ούτε καν ζητούμενο, παρά το ότι ανοίγεται στο τέλος ένα μικρό παράθυρο ελπίδας στην διάχυτη απογοήτευση. Παρόλα αυτά, ξεκάθαρη σημασία για το συνθέτη φαίνεται να έχει η διαδρομή κι όχι ο προορισμός. Ο Στράους χάνεται πρόθυμα μέσα στη μουσική του και στέκεται να εκτιμήσει την ομορφιά, χωρίς βία στην αλλαγή διάθεσης. Με αυτό τον τρόπο, το φως προλαβαίνει να μετατρέψει τη θλίψη σε μελαγχολία.

Ο συνθέτης όταν έγραφε το έργο είχε μπροστά του το ποίημα του Γκαίτε 'Κανείς δεν θα γνωρίσει ποτέ τον εαυτό του' μέσα από τη συλλογή 'Zahme Xenien'. Με αυτή την ανάγνωση, ο Στράους παραθέτει εδώ μία σύντομη αυτοβιογραφία και αναφέρεται στην αλλαγή αντιλήψεων και πεποιθήσεων, στην πορεία της ζωής του.

Σε κάθε περίπτωση, οι 'Μεταμορφώσεις' του Στράους αναφέρονται γενικότερα σε έναν κόσμο που αλλάζει δραματικά, είτε πρόκειται για το νέο παγκόσμιο στάτους που αναδύεται μέσα από τα συντρίμια της Γερμανίας, είτε ξεχωριστά για κάθε άτομο, που έχει βιώσει τη φρίκη ενός πολέμου.

Richard Strauss (1864-1949):

Τα Φαιδρά Καμώματα του Τιλ Όιλενσπιγκελ, έργο 28, TrV 171

Το συμφωνικό ποίημα του Ρίχαρντ Στράους 'Τα Φαιδρά Καμώματα του Τιλ Όιλενσπιγκελ' γράφτηκε το 1895 πάνω σε είκοσι επτά διηγήσεις από τη ζωή και τις περιπέτειες αυτής της τόσο γνωστής φιγούρας της γερμανικής λαογραφίας και παράδοσης. Ο Στράους διηγείται με συμπάθεια την ιστορία αυτού του ξεχωριστού λαϊκού ήρωα, προβάλλοντας παράλληλα προβληματισμούς σχετικά με την εξουσία κάθε εποχής. Αρχικά είχε σκοπό να γράψει μία όπερα γι' αυτόν, όμως οι πολλές του υποχρεώσεις ως διευθυντή ορχήστρας στο Βερολίνο δεν του επέτρεψαν να το πράξει.

Ο ήρωας λοιπόν είναι ένας σκανταλιάρης αγύρτης, που κοροϊδεύει και ταπεινώνει τους πάντες, ξεγελά τα κορίτσια, χλευάζει την εκκλησία, κάνει φάρσες στους αριστοκράτες και γενικά συγκρούεται με το κατεστημένο της εποχής, μέχρι που καταδικάζεται σε θάνατο. Τα καμώματά του διασώθηκαν σε ένα λαϊκό κείμενο του 1515.

Ο Όιλενσπιγκελ γίνεται στο έργο του Στράους ο τελικός θριαμβευτής απέναντι σε μία άκρως υποκριτική κοινωνία. Ο συνθέτης τον παρουσιάζει με δύο διαφορετικά μουσικά μοτίβα, ενώ οι κατεργαριές του παρουσιάζονται με τη σειρά, άλλοτε σύντομα κι άλλοτε εκτεταμένα. Το πρώτο μοτίβο του πρωταγωνιστή παίζεται από το κόρνο και περιγράφει τις μεταμφιέσεις και τις κατεργαριές του, ενώ το δεύτερο παίζεται από το κλαρινέτο και περιγράφει την πανουργία, αλλά συνάμα και τη γοητεία του, τονίζοντας παράλληλα πως είναι αδίστακτος και δεν σταματά μπροστά σε τίποτα. Ο ίδιος ο Στράους είχε γράψει ένα είδος προγράμματος για τη μουσική του, δίνοντας λεπτομέρειες στο συνάδελφό του Wilhelm Mauke, για έναν οδηγό μουσικής που ετοιμάζε. Αν και είχε απορρίψει πολλές φορές στο παρελθόν την ιδέα να γράψει ένα σχετικό πρόγραμμα, λέγοντας χαρακτηριστικά «Δεν μπορώ να γράψω πρόγραμμα για τον Όιλενσπιγκελ. Οι όποιες λέξεις δεν θα αρκούσαν και θα ήταν μάλλον σαν προσβολή», δεν χάλασε χατίρι στο φίλο του.

Γράφει λοιπόν:

«Μία φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένας παμπόνηρος κατεργάρης, ο Τιλ - αυτός ήταν φοβερός ζαβολιάρης - έτοιμος για νέες ζαβολιές - θα σας δείξω εσάς παλιοφοβιτσιάρηδες - Ωπ! Με τ' άλογο ανάμεσα στις γυναίκες της λαϊκής - ξεφεύγει με τις «θαυματοουργές» μπότες - κρύβεται μέσα σε μία ποντικότρυπα - μεταμφιεσμένος ως παπάς σταλάζει αγιοσύνη και ηθική - αλλά απ' το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού προβάλλει ο κατεργάρης - τελικά τον πιάνει μέσα από την κοροϊδία της θρησκείας και λίγος φόβος για το τέλος- Ο Τιλ ανταλλάσσοντας σαν καβαλιέρος ευγενικά λόγια με ωραίες κοπέλες - ζητάει το χέρι της - μία ωραία «χυλόπιτα» παραμένει μια «χυλόπιτα» - θυμωμένος αποχωρεί - ορκίζεται να εκδικηθεί όλο τον κόσμο -- αφού είπε στους στενόμυαλους τις τρελές του απόψεις, τους αφήνει άναυδους στη μοίρα τους - γκριμάτσα από μακριά - το κοροϊδευτικό τραγουδάκι του Τιλ - στο δικαστήριο - σφυρίζει αδιάφορα - απόφαση των δικαστών: «ο θάνατος!» - επάνω στο ικρίωμα , εκεί κρέμεται, του κόβεται η ανάσα, ένας τελευταίος ασπασμός. Το θνητό του Τιλ έχει τελειώσει - επίλογος.» (μετάφραση Evelin Voigtmann).

Πρόκειται συνολικά για ένα ευφυές έργο χτισμένο με ενορχηστρωτική τέχνη και άφθονο μελωδικό πλούτο, που ίσως λόγω θέματος αντιμετωπίστηκε συχνά ως 'ελαφρά μουσική'. Όπως όμως έλεγε ο ίδιος ο Στράους δεν υπάρχουν τέτοιοι διαχωρισμοί: «υπάρχει μόνο καλή ή κακή μουσική». Για τη συγκεκριμένη σύνθεση έχει απαντήσει η αγάπη του κόσμου όλα αυτά τα χρόνια, που το έχει κάνει ένα από τα δημοφιλέστερα έργα του Στράους.

Νίκος Κυριακού

Δημήτρης Μποτίνης, διεύθυνση ορχήστρας

Ο Έλληνας μαέστρος Δημήτρης Μποτίνης είναι ένα από τα ανερχόμενα αστέρια της ρωσικής μουσικής σκηνής. Υπήρξε ο νικητής του Διεθνούς Διαγωνισμού Διεύθυνσης Ορχήστρας Antonio Pedrotti το 2006 στην Ιταλία, όπου απέσπασε και όλα τα ειδικά βραβεία, αλλά και ο νικητής του 1ου Παν-ρωσικού Μουσικού Διαγωνισμού Διεύθυνσης Όπερας και Συμφωνικής Ορχήστρας στη Μόσχα το 2011. Την ίδια χρονιά, σε ηλικία 24 ετών, ανέλαβε τη θέση βοηθού μαέστρου του Yuri Simonon στη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Μόσχας. Το 2015, ο Μποτίνης διορίστηκε Αρχιμουσικός στη Φιλαρμονική Ορχήστρα Βορείου Καυκάσου.

Είναι τακτικός προσκεκλημένος μαέστρος μεγάλων ρωσικών ορχηστρών και έχει μακρόχρονες σχέσεις με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Πολωνικής Βαλτικής του Γκντανσκ και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, στη χώρα καταγωγής του. Το 2018, είχε διευθύνει την εναρκτήρια περιοδεία της νεότευκτης τότε Ρωσικής Εθνικής Ορχήστρας Νέων, συμπεριλαμβανομένου του ντεμπούτου της στην Tchaikovsky Hall.

Τη σεζόν 2019-20, ο Δημήτρης πραγματοποίησε το ντεμπούτο του με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα Αγίας Πετρούπολης, καθώς και με την Φιλαρμονική 'Άρθουρ Ρουμπιντάιν' του Λοτζ και την Εθνική Λυρική Σκηνή. Είχε επίσης επανακλήσεις συνεργασίας με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Πολωνικής Βαλτικής, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, καθώς και ορχήστρες όπως Συμφωνική Ορχήστρα Svetlan-

ον, Εθνική Φιλαρμονική Ορχήστρα της Ρωσίας, τη Συμφωνική Ορχήστρα Αγίας Πετρούπολης, τη Saint Petersburg State Capella και διάφορες άλλες μεγάλες ρωσικές ορχήστρες.

Γεννημένος σε οικογένεια μουσικών, ο Δημήτρης Μποτίνης ξεκίνησε τη μουσική από τα πέντε του χρόνια μαθαίνοντας βιολί και βιόλα. Αποφοίτησε από το Ωδείο Πάτρας. Σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών, ξεκίνησε σπουδές διεύθυνσης ορχήστρας με την καθοδήγηση του πατέρα του, παράλληλα με την παρακολούθηση των master-classes under του Yuri Simonon στην Ουγγαρία. Συνέχισε τις σπουδές του με τον Simonon στο Κρατικό Ωδείο Ρίμσκι-Κόρσακωφ της Αγίας Πετρούπολης, αποφοιτώντας με 'summa cum laude' (ανώτατη τιμητική διάκριση) το 2011.

Σπύρος Μουρίκης, κλαρινέτο

Ο Σπύρος Μουρίκης είναι Κορυφαίος Α΄ στα Κλαρινέτα της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1974. Πήρε τα πρώτα μαθήματα κλαρινέτου στη Φιλαρμονική Εταιρεία Κέρκυρας με δάσκαλο τον Αντώνη Δαγκλή. Στη συνέχεια φοίτησε στο 'Ωδείο Αθηνών' στην τάξη του Χαράλαμπου Φαραντάτου, από όπου πήρε το δίπλωμά του το 1992 με Άριστα παμψηφεί, Α΄ Βραβείο και χρυσό μετάλλιο 'Ανδρέα και Ιφιγένειας Συγγρού'.

Με υποτροφία του Ι.Κ.Υ., φοίτησε στο 'Conservatoire National Supérieur de Musique' του Παρισιού, με καθηγητές τους Michel Arrignon και Maurice Bourgue στη μουσική δωματίου και αποφοίτησε το 1995 με Α΄ Βραβείο Κλαρινέτου.

Από το 1993 έως το 2003 διετέλεσε σόλο κλαρινέτο της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ και της Ορχήστρας των Χρωμάτων, ενώ έχει συμπράξει ως σόλο κλαρινέτο με την Mahler Chamber Orchestra υπό τη διεύθυνση του Claudio Abbado και άλλων γνωστών αρχιμουσικών.

Ως σολίστ έχει συμπράξει με όλες τις Ελληνικές Ορχήστρες, καθώς επίσης την Ορχήστρα του Conservatoire του Παρισιού, το σύνολο πνευστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Συμφωνική Ορχήστρα του Όντενσε, τη Φιλαρμονική της Κοπεγχάγης, τη Συμφωνική ορχήστρα του Άαρχους, τη Φιλαρμονική της Νοτιοδυτικής Γερμανίας, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Φινλανδικής Ραδιοφωνίας και τη Συμφωνική Ορχήστρα της πόλης του Μεξικού.

Στον διεθνή διαγωνισμό 'Carl Nielsen' που πραγματοποιήθηκε στο Όντενσε της Δανίας το 1997, κέρδισε το Α΄ Βραβείο, καθώς επίσης το Βραβείο της Ορχήστρας και το Βραβείο του

Κοινού. Την ίδια χρονιά τιμήθηκε με το βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Μουσικοκριτικών'.

Το 2000 πήρε μέρος στον διεθνή θεσμό 'Rising Stars' δίνοντας ρεσιτάλ στις σημαντικότερες αίθουσες της Ευρώπης όπως τις: Het Concertgebouw του Άμστερνταμ, Symphony hall του Μπέρμιγχαμ, Konzerthaus της Βιέννης καθώς και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Έχει ηχογραφήσει για την ΕΡΑ, για την Δανική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, καθώς επίσης και για τη Radio Vaticana. Η δισκογραφία του περιλαμβάνει τα κουιντέτα κλαρινέτου Brahms και Mozart με το κουαρτέτο εγχόρδων της Όπερας του Παρισιού (Agora), το κοντσέρτο του Nielsen με την Συμφωνική Ορχήστρα του Odense (Danish Radio), καθώς επίσης και το έργο για κλαρινέτο 'Reflexion des preludes' του Δανού συνθέτη Erik Bach με την συμφωνική ορχήστρα του Άαρχους (Da capo).

Είναι μέλος του συνόλου πνευστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διδάσκει κλαρινέτο στο «Ωδείο Αθηνών».

Αλέξανδρος Οικονόμου, φαγκότο

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975 και σε ηλικία 11 ετών ξεκίνησε να μελετάει φαγκότο με δάσκαλο τον πατέρα του. Το 1990 κέρδισε την υποτροφία της Yamaha Music Foundation of Europe ύστερα από πανελλήνιο διαγωνισμό για πνευστά όργανα. Το 1991 παρακολουθεί σεμινάριο για φαγκότο στο Mozarteum στο Σάλτσμπουργκ με καθηγητή τον Klaus Thunemann.

Το καλοκαίρι του 1992 παίρνει το δίπλωμά του με άριστα παμφηφεί και Α΄ βραβείο από το Ωδείο Φ.Νάκας ενώ την ίδια χρονιά γίνεται μέλος της Παγκόσμιας Ορχήστρας Νέων (Jeunesses Musicales). Το 1993, με υποτροφία του γερμανικού κράτους (D.A.A.D.) αλλά και του Ιδρύματος Αλέξανδρος Ωνάσης γίνεται δεκτός στην Ανώτατη Ακαδημία Μουσικής του Μονάχου, στην τάξη του καθηγητή Eberhard Marschall κατόπιν διαγωνισμού. Το 1997 παίρνει το δίπλωμα του σολίστ και καθηγητή Μουσικής με άριστα και ολοκληρώνει τις σπουδές του τον Ιούνιο του 1999 με το Meisterklass Diplom από την Ανώτατη Ακαδημία Μουσικής του Μονάχου.

Σε ηλικία 13 ετών κάνει την πρώτη του εμφάνιση ως σολίστ με την Κ.Ο.Α. ενώ τον Μάιο του ίδιου έτους εκπροσωπεί την Ελλάδα στο ειδικό φεστιβάλ για νέους σολίστ στην Οστάνδη του Βελγίου με την B.R.T. Philharmonic Orchestra. Με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. και σε πρώτη εκτέλεση ηχογραφεί το κονσέρτο για φαγκότο του Mozart και μαζί της συμμετέχει ως σολίστ στο Ηρώδειο.

Έχει συμπράξει ως σολίστ με όλες τις ελληνικές συμφωνικές ορχήστρες, ενώ έχει εμφανιστεί σε Κύπρο, Γερμανία, Αυστρία, Βουλγαρία, Ουγγαρία, Αγγλία, Ταυλάνδη, Μεξικό, Ιταλία κ.α. σε μερικές από τις σπουδαιότερες αίθουσες στην Ευρωπη

(Theater Champs-Elysses, Palau de la musica Barcelona, Mozarteum στο Salzburg μεταξύ άλλων) και με ορχήστρες όπως Kassel Staatsorchester, Armonia Atenea, Debrecen symphony orchestra, Novisad Kammerphilharmonie, στο Ost-West Festival στην Αυστρία, Κρατική Ορχήστρα Κύπρου, Camera da Fiorentina, OSEM, Thailand Philharmonic Orchestra, μεταξύ άλλων.

Έχει λάβει μέρος σε διεθνείς διαγωνισμούς αποσπώντας βραβεία ή διακρίσεις (Concert Artist Guild, Pacem im Terris, Helexpo).

Το ενδιαφέρον του για τη μπαρόκ μουσική τον οδήγησε στην εξάσκησή του στο πρωτότυπο φαγκότο του 17ου αλλά και αρχές 18ου αιώνα, έχοντας πάρει μέρος σε πλήθος συναυλιών με διάφορα συνολα σε μερικές από τις πιο γνωστές αίθουσες συναυλιών (Concertgebouw, Salle Pleyel, Bozar, Theater an der Wien, Opera Royal de Versailles κ.α.), καθώς και σε ηχογραφήσεις με τις εταιρείες Deutsche Grammophon, DECCA, SONY Classical, MDG που έχουν λάβει πλήθος σημαντικών βραβείων και διακρίσεων από τον διεθνή κριτικό τύπο.

Από το 1995 είναι σόλο φαγκότο στην Κ.Ο.Α.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

A' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι A'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος

B' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι B'

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαλμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι A'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι B'

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι A'

Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι B'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι A'

Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι B'

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι A'

Νικόλός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι B'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι A'

Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι B'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι A'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι B'

Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι A'

Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι B'

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι A'

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι B'

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι A'

Γρηγόρης Νέτσικας

Κορυφαίοι B'

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντύνες

Κορυφαίοι B'

Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι B'

Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι A'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι A'

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι A'

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ

Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

www.tssso.gr

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Παρέα με τον Μπετόβεν

Μουσική δωματίου για παιδιά 4-11
ετών μαζί με το γονέα.

Κυριακή, 23 Φεβρουαρίου 2020 |
ώρα 12:00

Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ. 'Σόλων
Μιχαηλίδης'

Συμμετέχουν:

Θεοδώρα-Σάντρα Παναγιωτίδου
(βιολοντσέλο)

Γιώργος Πετρόπουλος (βιολί)

Χαράλαμπος Αγγελόπουλος (πιάνο)

Επιμέλεια:

Τάσος Αγγελόπουλος

Παρουσίαση:

Δημήτρης Καπετάνιος

Κατασκευή κούκλας:

Δήμητρα Γιοβάνη

Έτος Μπετόβεν I (Pastorale)

Παρασκευή, 28 Φεβρουαρίου 2020 |
ώρα 20:30 | Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

Διεύθυνση ορχήστρας:

Christoph Poppen

Βιολί: **Ανδρέας Παπανικολάου**

Βιολοντσέλο: **Άγγελος Λιακάκης**

Πιάνο: **Τίτος Γουβέλης**

Πρόγραμμα:

Καρλ Μαρία φον Βέμπερ (1786-1826):

Εισαγωγή από την όπερα 'Όμπερον'

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770-1827):

Τριπλό κοντσέρτο για βιολί, βιολοντσέλο,
πιάνο και ορχήστρα σε ντο μείζονα, έργο 56

Λούντβιχ βαν Μπετόβεν (1770-1827):

Συμφωνία αρ.6 σε φα μείζονα, έργο 68
(«Ποιμενική»)

ΔΩΡΗΤΗΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

MEDITERRANEAN PALACE
GRAND HOTEL PALACE

Επίσημοι Χορηγοί Φιλοξενίας ΚΟΘ

WE
LOVE
GENIUS
MUSIC

Ludwig van Beethoven

THE
LUXURY
HOTELS

4 FREELANCE

Mediterranean Palace / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
Grand Hotel Palace / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki

www.theluxuryhotels.gr